

**Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt):** I anledning af det ærede medlems spørgsmål vil jeg gerne forudskikke to ting. For det første at ordet naturfredning er en sammenfattende og måske ikke særlig god betegnelse for en række samfundsmæssige foranstaltninger med hensyn til vort landskab. Disse foranstaltninger omfatter så vidt forskellige ting som til brug for visse videnskabelige fredninger at sikre et områdes fuldstændige uforstyrrelse og som f. eks. ved Nordsjællands kyster at skaffe strandarealer, hvor de titusinder af byboere kan nyde livet om sommeren. Anvendt i den sammenhæng, det ærede medlem anfører, går jeg ud fra, at det ærede medlem tænker på Esum Søes bevarelse som centrum for et nordsjællandsk fredfyldt landskab, der også kulturhistorisk er af største betydning, og at det, man må tilsinde, er, at det fortsat kan fremtræde som sådant. For det andet vil jeg gerne bemærke, at den statsjede Esum Sø administreres af landbrugsministeriet, der også fastsætter ordensregler for søen.

Når ministeriet for kulturelle anliggender kommer ind i billedet, hænger det sammen med, at der eksisterer egentlige fredninger af områderne omkring Esum Sø. I en kendelse af 1952 har overfredningsnævnet således stadfæstet en fredningskendelse, der bl. a. indeholder bemærkninger fra Danmarks Naturfredningsforenings naturvidenskabelige udvalg, som af hensyn til det rige fugleliv i søen og fiskeriet finder, at bl. a. sejlads med motorbåde bør forbydes.

I 1961 modtog landbrugsministeriet en ansøgning fra Fredensborg Vandskikklub om tilladelse til at dyrke vandkisport med speedbåde på søen. Ansøgningen var anbefalet af sognerådet. Ministeriet for kulturelle anliggender fik sagen til udtalelse og modtog i den anledning fra overfredningsnævnet en erklæring, hvori nævnet henholdt sig til sin tidligere kendelse og tilføjede, at nævnet i den senere tid havde stadfæstet eller besluttet at stadfæste kendelser, hvori der indgik forbud mod speedbådssejlads. Statens konsulent i naturfredningssager udtalte sig i overensstemmelse hermed, ligesom et flertal af det lokale fredningsnævns medlemmer bemærkede, at der også i Nordsjælland burde være områder for-

beholdt de mennesker, som søger ro til afveksling fra hverdagens støj.

I betragtning af disse udtalelser kunne jeg ikke over for landbrugsministeriet anbefale at meddele den ansøgte tilladelse, og landbrugsministeriet afsløg herefter anmodningen, idet der dog blev givet tilsagn om at tage sagen op, når ministeriet havde udfærdiget færdselsregler for søen og der var etableret et effektivt tilsyn med reglernes overholdelse samt modtaget redogørelse om fredningsmyndighedernes stilling til vandskikklubbens ansøgning.

Det nævnte regulativ blev udstedt af landbrugsministeriet den 26. maj 1962 og indeholdt bl. a. forbud mod anvendelsen af maskindrevne fartøjer, der kan sejle over 10 knob i timen. Landbrugsministeriet kan dispensere herfra, men tilladelse kan kun forventes meddelt i meget begrænset omfang i særlige områder og på særlige vilkår.

Vandskikklubben har herefter den 14. juni 1962 indsendt fornyet ansøgning, og ministeriet for kulturelle anliggender har på ny fået sagen til udtalelse fra landbrugsministeriet. Sagen er for tiden til overvejelse i det lokale fredningsnævn, og det er mig bekendt, at der i slutningen af november måned 1962 skal afholdes en åstedsforsretning, hvor samtlige de i sagen interesserede parter giver møde for at overvære vandskikklubbens demonstration af, hvorledes sporten udøves, idet det bl. a. fra klubbens side er anført, at de nye speedbådstyper er næsten støjfri.

Om sagens endelige resultat kan jeg naturligvis på nuværende tidspunkt ikke udtale mig, men det må dog fremhæves, at ministeriet for kulturelle anliggender vil afgive sin udtalelse til landbrugsministeriet efter en afvejelse af de synspunkter, der vil fremkomme i udtalelserne fra fredningsinstitutionerne, og man kan formentlig gå ud fra, at det ikke alene vil være støjproblemerne, men også hensynet til dyrelivet på søen, til det badende publikum samt til de mennesker, der kommer for at nyde de rolige omgivelser ved søen, der vil indgå heri.

Hermed sluttede spørgsmålet.